

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: Divadlo dětí

Text: **Příslaví 15, 16 – 17** *Je lépe mít málo a bát se Hospodina, než mít velký poklad a s ním neklid. Lepší je jídlo ze zeleniny a k tomu láska, než z vykrmeného býka a s tím nenávisť.*

Milí přátelé, viděli jsme hru, která je podobně jako v tom biblickém přísloví vystavěna na kontrastu dvou možností. Je lépe mít málo, být skromný a mít bázeň a úctu před Hospodinem a lásku k bližním, než žít v blahobytu, dostat bohatou nadílku, a přitom se hádat a nenávidět. Jak jednoduše to zní. Je to stará moudrost, které všichni rádi přitakáme. Přesto je dobré si připomenout, co je vlastně na obou miskách těch pomyslných vah.

Spolu na jedné misce vidíme veliký poklad a dokonce vykrmeného býka. Zdá se, že to váží hodně. Zdá se, že si lidé budou takového majetku vážit a budou za něj vděční Hospodinu a budou mu jeho štědrost splácet svou láskou.

Jenže my na té misce blahobytu vidíme zároveň veliký nepokoj a dokonce nenávisť. Přitom to přísloví není úplně černobílé. Ono neříká, že mít veliký poklad a vykrmeného býka je špatné. Jenže až příliš často se bohatství pojí s neklidem, stresem a hektickou honbou za ještě větším a větším majetkem. Což je známka nespokojenosti. Mít bohatství prostě nerovná se být spokojený. Smutné je na tom navíc to, že přísloví nejsou vymyšlená, nýbrž opsaná ze života. Tak to prostě je. Lidé jsou nespokojení ne proto, že mají málo, ale proto, že mají hodně. Majetek plodí nespokojenost. A naopak, slova „být spokojený“ se používají ve spojení „spokojit se s málem“. Nebo už jste slyšeli slovní spojení „spokojit se s bohatstvím“?

Na druhé misce vah toho zdánlivě moc není. Respektive je tam toho málo, snad jen trochu mrkve, nebo zelí, jak píšou kraličtí, možná celer nebo petržel nebo brambora. Muselo by toho být opravdu hodně, aby to převážilo vykrmeného býka. Ale ono je tam toho málo. A přesto to váží víc než celý velký poklad i s býkem, neklidem a nenávisť. Co to je, co to tu misku vah tak protěžuje? Je to láska k lidem a úcta před Bohem. Bohužel ani jednomu dnes moc nerozumíme. Pod pojmem „láska“ si představíme všelicos, ale jen výjimečně to, co předvedly děti: pohostinnost k příchozím, obdarování dědečka, pomoc mamince, nebo společné hraní si s dětmi. A úcta k Bohu? Není to něco dávno překonaného? Bohoslužba, Boží slovo, modlitba, chvalozpěv, je to něco, nad čím bychom jásali? A přece je dost lidí, kteří si nejvíc váží právě těchto nehmatatelných věcí. A nejsou to jenom křesťané. Ale obecně lidé, kteří lační a žízňají po spravedlnosti. A když to nemají, tak možná trochu závidí těm, kteří si ty pravé hodnoty dovedou skutečně užít.

To dnešní dětské divadlo nestavělo proti sobě dva typy lidí, nýbrž dva typy hodnot. Bible je nazývá dvěma pány – Bůh a mamon. A říká: Nelze sloužit dvěma pánům: Bohu i majetku. Je to buď anebo. Je třeba si vybrat. A přísloví nám napovídá: „Je lépe mít málo a bát se Hospodina, než mít velký poklad a s ním neklid. Lepší je jídlo ze zeleniny a k tomu láska, než z vykrmeného býka a s tím nenávisť.“ To zdánlivé málo, ta skromnost, ta láska, ta zbožnost, to jsou ty nejvzácnější dary Vánoc. Právě to v lidech vzbudí nejradostnější chválu a zpěv. A tak se těšme právě na tyto dary a u stromečku to řádně a naplno rozbalme. Amen.

Modlitba: *Pane Ježíši, chceme mít tebe za svého Pána a ne peníze, hněv a nenávisť. Daruj nám lásku jako tvůj nejvzácnější dar. Kéž milujeme, odpouštíme a nadělujeme si radost. Amen.*

Přímluvná modlitba: *Náš Pane Ježíši, vyslechni na prosby, které ti v této chvíli přednášíme: Prosíme za Vánoce. Aby byly tím, čím mají být. Oslavou tvých narozenin a našeho spasení. Prosíme za rodiny. Ať v nich vládne pokoj a láska. Ať se rodiče nerozvádějí. Ať je mohou mít děti v úctě. Ať nikdo není odstraněn a zanedbaný. Prosíme za děti a mládež ve sboru. Aby svou věru mohly prožívat tak, jak je jim to vlastní. Prosíme za nemocné, abys je uzdravil. Prosíme za truchlé, abys je potěšil. Prosíme lidi stárnoucí, aby nežili jen vzpomínkami. Prosíme za církve a za náš sbor. Abychom byli tomuto světu majákem, ukazujícím cestu. Prosíme za práci staršů a za moudrost při jejich rozhodování. Prosíme za sborové sbromáždění, abychom si všichni vzájemně rozuměli. Amen.*